

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecător: V. Hadîrcă
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

Î N C H E I E R E

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Caraman Vasile,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Caraman Vasile
împotriva Alexa Andrei, cu privire la încasarea prejudiciului material suportat, în urma
prestărilor serviciilor și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Caraman Vasile, menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău,
sediul Buiucani din 10 mai 2017, prin care a respinsă cererea de chemare în judecată
depusă de Caraman Vasile,

c o n s t a t ă :

La data de 26 septembrie 2016, Caraman Vasile a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Alexa Andrei privind încasarea prejudiciului suportat în urma
prestărilor serviciilor și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Caraman Vasile a indicat că la începutul lunii
martie 2016, prin intermediul ziarului „Makler” la contactat pe pârâtul Alexa Andrei
pentru a-i presta servicii de reparație a ușilor. La data de 09 martie 2016, Alexa Andrei
s-a deplasat la domiciliul lui Caraman Vasile, situat la adresa mun. Chișinău, str. G.
Vîrtosu, 2, a văzut ușile și le-a luat la atelier, pentru reparație.

Caraman Vasile a invocat că pentru efectuarea lucrărilor de reparație a ușilor,
Alexa Andrei i-a solicitat suma de 10 000 lei, care i-a achitat-o la data de 20 martie
2016.

Iar, la data de 24 martie 2016, pârâtul Alexa Andrei a venit la domiciliul
reclamantului Caraman Vasile, unde i-a demonstrat mai multe modele de lacăte, pentru
montarea acestora în uși, pentru ce acesta a achitat suma de 4770 lei.

A indicat că la data de 30 martie 2016, pârâtul Alexa Andrei i-a comunicat că 3
din cele 9 uși, transmise pentru reparație, nu pot fi restaurate și urmează a fi

confectionate altele noi, pentru ce reclamantul Caraman Vasile a achitat suma de 20 000 lei. Termenul de executare a lucrărilor de reparație a ușilor de 15 zile, expira la data 15 aprilie 2016.

Reclamantul Caraman Vasile a menționat că, după expirarea termenului de 15 zile, pentru executarea lucrărilor, s-a adresat atât el cât și fiul acestuia, Caraman Igor către Alexa Andrei, pentru a repara ușile, însă de fiecare dată Alexa Andrei găsea un nou motiv pentru neprezentarea ușilor.

Astfel, a indicat că la mijlocul lunii mai, pârâtul Alexa Andrei a adus la domiciliul reclamantului Caraman Vasile, 12 uși, dintre care 3, nu erau reparate, iar celelalte 9 uși erau vopsite în culori diferite, cu deteriorări și fără lacăte sau mînere, deși pentru instalarea acestora a fost achitată suma de 4770 lei.

Reclamantul Caraman Vasile a menționat că după examinarea ușilor, l-a telefonat de nenumărate ori pe pârâtul Alexa Andrei, pentru a solicita remedierea serviciilor de reparare și restaurare a ușilor, dar acesta a refuzat categoric de a efectua remedierile.

Reclamantul a indicat că la data de 23 mai 2016, s-a adresat cu o plîngere la Inspectoratul de Poliție Rîșcani, prin care a solicitat tragerea la răspundere penală a lui Alexa Andrei pentru comiterea infracțiunii de escrocherie. Prin Ordonanța procurorului din Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 23 iunie 2016, a fost dispusă neînceperea urmăririi penale în privința lui Caraman Vasile, din motiv că sunt relații civile.

Reclamantul Caraman Vasile a solicitat încasarea sumei de 34 770 lei, cu titlu de prejudiciu suportat, în urma prestărilor serviciilor necalitative și a sumei de 9 000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 mai 2017, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Caraman Vasile împotriva lui Alexa Andrei cu privire la încasarea prejudiciului suportat în urma prestărilor serviciilor și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Vasile Caraman și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 mai 2017, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Caraman împotriva lui Andrei Alexa cu privire la încasarea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că nu pot fi reținute afirmațiile reclamantului Caraman Vasile și a apărătorului său, care pretind că pîrîtul-intimat Alexa Andrei nu și-a onorat obligațiunile asumate de reparare a 12 ușilor și nu a efectuat lucrările calitativ și în termenul stabilit de către părți. Or, în acest sens, nu se pot verifica aceste afirmații, în condițiile în care la materialele cauzei, lipsește un contract de prestări servicii sau un alt contract, care ar stipula condițiile efectuării lucrărilor asumate, termenul efectuării acestor lucrări, precum și costul lucrărilor.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că din actele cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul că la data de 23 mai 2016, Inspectoratul de Poliție Rîșcani, mun. Chișinău a pornit procesul penal nr.20160201391, în baza plîngerii lui Caraman Vasile, prin care acesta a solicitat organelor de poliție tragerea la răspundere, conform legislației în vigoare, a lui Alexa Andrei Ion, care în perioada de timp 09 martie 2016 - 30 martie 2016, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit mijloace bănești în sumă de 34 770 lei, sub pretextul de a restaura 9 uși de lemn și pentru confecționarea mobilei de bucătărie. Prin ordonanța procurorului în procuratura Rîșcani, mun. Chișinău Beșliu Liliana din 23 iunie 2016, a fost refuzat în pornirea urmăririi penale, în privința lui Alexa Andrei, din motivul lipsei în acțiunile acestuia, a elementelor constitutive ale infracțiunii, prevăzute de art. 190 Cod Penal RM, cu clasarea procesului penal nr. XXXXX. Prin ordonanța procurorului, adjunct al procurorului sectorului Rîșcani, mun. Chișinău, Pascal Mihail din 21 iulie 2016, a fost respinsă plîngerea lui Caraman Vasile, în ordinea 299¹ – 299² Cod de procedura penală, împotriva ordonanței din 23 iunie 2016, ca fiind neîntemeiată. Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 septembrie 2016, a fost respinsă ca neîntemeiată plîngerea, depusă de către avocatul Salcuțan Andrei împotriva ordonanței procurorului în procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, Beșliu Liliana, din 23 iunie 2016, ca fiind neîntemeiată.

De asemenea, instanța de apel a menționat că nu poate fi reținut argumentul apelantului Caraman Vasile, precum că prima instanță la judecarea pricinii nu a ținut cont de din Legea nr. 105-XV din 13 martie 2013 privind protecția consumatorilor, care în opinia sa, urma a fi aplicată, deoarece la caz nu s-a stabilit cu certitudine încheierea contractului de prestări servicii.

Or, conform art. 18 alin. alin. (1) și (2) din Legea nr. 105-XV din 13 martie 2013 privind protecția consumatorului, remedierea gratuită a deficiențelor apărute la produs, serviciu, înlocuirea gratuită sau restituirea contravalorii produsului, serviciului necorespunzător în cadrul termenului de garanție sau termenului de valabilitate, deficiențe care nu sînt imputabile consumatorului, se face necondiționat de către vânzător, prestator într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit prin contract. Dacă vânzătorul, prestatorul refuză să satisfacă reclamația consumatorului conform prevederilor alin. (1), ei sînt obligați să dovedească vina consumatorului în ceea ce privește deficiențele apărute la produsul vîndut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legislația, într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării pretenției de către consumator, în caz contrar, ei sînt obligați să îndeplinească cerințele prevăzute la alin. (1).

Astfel, instanța de apel a reținut că nu au fost prezentate probe, ce ar confirma costul lucrărilor pretinse, a fi efectuate de pîrît, or, deși la materialele cauzei se regăsește o anexă la un contract, în care se indică careva sume, această anexă, corect nu a fost luată în considerare de prima instanță. Ori, la materialele dosarului nu a fost

prezentat vreun contract întocmit și semnat în modul prevăzut de legislația în vigoare, fiind prezentată doar o xerocopie a acestei anexe. Mai mult, această anexă la contract, este încheiată între reclamantul Caraman Vasile și compania „Tovicano” SRL, care nici nu este vizată, în cererea de chemare în judecată, cât și nici în alte înscrisuri, anexate la dosar.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, prima instanță just a considerat drept probe nepertinente fotocopiile, anexate la dosar de către reclamantul Caraman Vasile, deoarece nu pot fi puse la baza unei hotărâri judecătorești datele, care au fost obținute dintr-o sursă, care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată.

La 08 februarie 2018, Caraman Vasile, a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că instanțele de judecată la emiterea hotărârilor, nu au luat în considerare prevederile Legii nr. 105-XV din 13 martie 2013 privind protecția consumatorului.

Recurentul Caraman Vasile a considerat că instanțele de judecată, la adoptarea hotărârilor a dat o apreciere greșită probelor prezentate și neîntemeiat i-au fost respinse pretențiile din cererea de chemare în judecată.

A invocat că sunt supuse criticii, concluziile instanțelor de judecată că existența relațiilor contractuale, nu pot fi confirmate în lipsa unui contract în formă scrisă, deoarece pentru prestarea serviciilor nu este obligatorie încheierea unui contract în formă scrisă. A menționat că în cadrul ședințelor de judecată, prin materialele procesului penal și declarațiile intimatului Alexa Andrei, a fost confirmat faptul existenței contractului de prestări servicii, executarea necalitativă a acestora, cu depășirea termenilor stabiliți.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, a fost expediată participanților la proces la 08 decembrie 2017, prin scrisoarea de expediere nr. 17484 (f.d. 120), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei, lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către Caraman Vasile, la data de 08 februarie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Caraman Vasile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Caraman Vasile, nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de Procedură Civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși

natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 Cod de procedură civilă și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Caraman Vasile, prin intermediul avocatului Andrei Salcuțan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de Procedură Civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de Caraman Vasile, prin intermediul avocatului Andrei Salcuțan, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Caraman Vasile împotriva Alexa Andrei, cu privire la încasarea prejudiciului material suportat, în urma prestărilor serviciilor și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan